

Chi Tran

CHƯƠNG THỨ N BẢO T

**Linh mục Phêđinăng Cati thuở trẻ và câu chuyện về Chúa làm dòng thánh Đaminh
Domora trước Tây Ban Nha.**

Mỗi khi chuông nhà thờ dòng tu đổng vang lên, kinh nghiệm cho biết đó là chuông báo trống c
mặt thầy dòng sắp chết.

Bởi vậy khi nghe tiếng chuông đó, mọi người lo sợ các Bí tích, cứu nguy, hãm mình để
chuyện bất qua cái gì đáng sợ. Mọi người chung chạ chết khi mặt tu sĩ qua đời.

Cũng thế dòng Đaminh Domora, có mặt tu sĩ rất nhân đức, kết nghĩa với mặt cha dòng Phan
Sinh cũng không kém thánh thiện.

Ngày kia, khi đôi bên tri âm đến gặp nhau cái chuông nói trên, họ gặp nhau sau khi chết,
nghĩa là ai ra đi trước sẽ hiện về cùng kẻ còn sống, và giá còn phải rên siết trong Luyện ngục,
sẽ được cứu vớt cho. Và tu sĩ dòng

Phanxicô giành trước.

Ít lâu sau ngài hiện về cùng tu sĩ dòng Đaminh. Sau khi thân ái chào nhau, ngài báo là còn bất
hành hạnh lâu dài vì những vết tội chưa dứt.

Đó kích thích người bạn tri ra sự cứu vớt, ngài cho thầy các người khác đang

nung đất ngài.

Ngài tâm sự: "Này anh ơi! Không có gì dè dặt gì cả, có thể cho anh một ý niệm mà mình đã nghĩ tới cả trăm năm trước đó. Anh muốn thấy một bức tranh không?"

Rồi ngài đặt tay lên một cái bàn, bàn bằng đá quý mà rất nặng. Bàn này còn được gọi là bàn Damora để tưởng niệm vĩnh viễn những công việc vô cùng kinh khủng của Luy-nơ Ngạc.

Cha dòng Đaminh hát sớ kinh hãi và cũng hát sớ dùng mọi phương pháp để cứu người đã quá cố.

Chúng ta không có chuông báo động chu đáo. Vì vậy ta phải luôn sẵn sàng để khi phải thối lui trong các hoàn cảnh khi gặp họa và Luy-nơ Ngạc.

TÍCH CÁC LINH HỒN

Â